د حضرت دانیال نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

حضرت دانیال د نبوکدنضر په دربار کښې

١ ١ د یهوداه د بادشاه د یهویقیم د حکومت په دریم کال، د بابل بادشاه نبوکدنضر یروشلم ته راغلو او هغه یې محاصره
کړو. ٢ او مالِک خُدائ یهویقیم د یهوداه بادشاه سره د خُدائ د کور څۀ خاص څیزونه د هغۀ لاسونو ته حواله کړل. هغۀ
دا د خُدائ د کور سامانونه بابل ته د خپل معبود کور ته یوړل او دا یې د خپل معبود د کور په خزانه کښې کېښودل. ٣ نو
بیا بادشاه د خپل دربار مشر خصی آفسر آشپیناز ته حکم وکړو، چې یو څو بنی اِسرائیلیان چې د شاهی خاندان او
مخوریزو سړو سره تعلق ساتی راولئ. ٤ یو څو ځوانان چې هیڅ قسمه جسمانی عیب په کښې نۀ وی، چې ښکلی، او د
هر قسمه زده کړې قابلیت په کښې وی، ښۀ هوښیار وی، په پوهېدلو کښې تېز، او د شاهی محل د خِدمت قابل وی راوله.
هغه به دې ځوانانو ته د بابل د ژبې او د ادب لوستلو تربیت ورکړی. ٥ نو بادشاه د خپل دربار د شاهی دسترخوان نه
هغوئ ته د خوراک خوړلو او د میو څښلو حکم ورکړو. دوئ ته به درې کاله تربیت ورکړے شی او د دې نه وروستو به
دوئ د بادشاه د خِدمت دپاره حاضر شی. ٦ په هغوئ کښې ځینې د یهوداه د قبیلې وُو لکه دانیال، حننیاه، میشائیل او
عزریاه. ٧ هغه د خصیانو مشر آفسر په هغوئ نوی نومونه کېښودل، په دانیال یې بیلطشضر، په حننیاه یې شدرک، په
میشائیل یې میشک، او په عزریاه یې عبدنجو نوم کېښودو. ٨ خو دانیال دا فیصله وکړه چې خپل ځان به په شاهی
خوراک او شاهی میو نۀ پلیتوی، او هغۀ د خصیانو د مشر آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په دې طریقې ځان نۀ پلیتوی.
٩ نو اوس خُدائ پاک د خصیانو د مشر آفسر په زړۀ کښې د دانیال دپاره مینه او رحم واچولو، ١٠ خو د خصیانو مشر
آفسر دانیال ته ووئیل، "زۀ د خپل مالِک بادشاه نه یرېږم، چا چې ستاسو خوراک څښاک مقرر کړے دے. او کۀ هغه تاسو
د نورو همزولو ځوانانو نه کمزوری وګوری نو بیا به څۀ کیږی؟ نو بادشاه به بیا ستاسو په وجه زما سر پرې کړی." ١١
دانیال بیا هغه ملازم ته وفرمائیل کوم چې د خصیانو مشر آفسر په دانیال، حننیاه، میشائیل او عزریاه مقرر کړے وو، ١٢
"مهربانی وکړئ تاسو د خپلو نوکرانو د لسو ورځو دپاره اندازه واخلئ، او مونږ ته د خوراک دپاره سبزئ او د څښلو دپاره
د اوبو نه بغېر بل څۀ مۀ راکوئ. ١٣ نو بیا زمونږ شکلونه د هغه ځوانانو سره وګوره څوک چې شاهی خوراک څښاک
کوی، او بیا د خپلو نوکرانو سره هغه شان وکړه څۀ چې تۀ ګورې." ١٤ نو هغه بیا دې خبرې ته راضی شو او لس ورځې
یې د هغوئ اندازه واخستله. ١٥ د لسو ورځو په آخر کښې هغوئ د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند او ښۀ ښکارېدل چا چې
شاهی خوراک کولو. ١٦ نو بیا هغه ملازم د هغوئ نه مقرر شوے خوراک او مے اخوا کړل او د هغې په ځائ یې سبزی
ورکړه. ١٧ نو دې څلورو واړو ځوانانو ته خُدائ پاک د هر قسم ادب، عِلم، پوهه او زده کړه ورکړه، او دانیال هم د هر قسم
رویا او خوبونو تعبیر کولے شو. ١٨ کوم وخت چې بادشاه د هغوئ د تربیت دپاره مقرر کړے وو پوره شو، نو بیا د
خصیانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان نبوکدنضر ته پېش کړل. ١٩ بادشاه د هغوئ سره خبرې وکړې، او هغۀ یو کس هم په
دوئ کښې د دانیال، حننیاه، میشائیل او عزریاه برابر پیدا نۀ کړو، نو هغوئ د بادشاه په دربار کښې په خِدمت کولو مقرر
شول. ٢٠ بادشاه د عقل او پوهې په هره مسئله کښې به چې کله د هغوئ نه تپوس کولو، نو هغۀ هغوئ د خپل سلطنت د
ټولو جادوګرو او نجومیانو نه لس چنده هوښیار بیاموندل. ٢١ او دانیال د فارس د خورس د بادشاهۍ اول کال پورې هلته
په شاهی دربار کښې خِدمت کولو.

د نبوکدنضر خوب

۲ ۱ د خپلې بادشاهۍ په دويم کال، نبوکدنضر داسې خوبونه وليدل چې د هغهٔ سوچ يې ګډوډ کړو، او هغهٔ ته بيا خوب
نهٔ ورتلو. ۲ نو بيا بادشاه جادوګر، فالګر، کوډګر او نجوميان راوغوښتل چې هغهٔ ته ووائى چې هغهٔ څهٔ خوب ليدلے
دے. هر کله چې هغوئ راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل، ۳ هغهٔ دوئ ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلے دے کوم چې
زهٔ ډېر پرېشانه کړے يم او زهٔ غواړم چې په دې پوهه شم چې د دې خوب څهٔ مطلب دے.“ ۴ نو بيا نجوميانو هغهٔ ته په
آرامى ژبه کښې ووئيل چې، ”بادشاه سلامت دې تر ابده ژوندے وى. خپلو خادِمانو ته دې خپل خوب بيان کړه، نو مونږ به
د هغې تعبير تاسو ته ووايو.“ ۵ خو بادشاه نجوميانو ته ووئيل، ”ما دا پخه فېصله کړې ده، کهٔ چرې تاسو ما ته دا ونهٔ
وايئ چې زما خوب څنګه وو او تعبير يې نهٔ کړئ، نو زهٔ به تاسو ټوټه ټوټه کړم او ستاسو کورونه به د خاورو په ډېرو بدل
کړم. ۶ خو کهٔ تاسو ما ته زما خوب ووايئ او بيا د هغې تعبير راته ووايئ، نو زهٔ به تاسو ته تحفې، انعامونه او لوئ عزت
درکړم. اوس تاسو ما ته زما خوب ووايئ او هغه راته تعبير کړئ.“ ۷ نو يو ځل بيا هغوئ هغهٔ ته ووئيل، ”بادشاه دې خپلو
خادِمانو ته خپل خوب بيان کړى، او مونږ به يې تعبير کړُو.“ ۸ نو بيا بادشاه هغوئ ته په جواب کښې ووئيل، ”زهٔ په دې
يقين لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلئ، ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فېصله ده. ۹ کهٔ چرې تاسو ما
ته زما خوب ونهٔ وايئ، نو بيا تاسو دپاره صرف يوه سزا ده. تاسو دا صلاح کړې ده چې ما ګمراه کړئ او راته دروغ ووايئ
او ما دوکه کړئ، او تاسو دا اُميد ساتئ چې زما سوچ به بدل شى. نو بيا تاسو ما ته زما خوب ووايئ، او بيا زهٔ به په دې
پوهه شم چې تاسو يې ما ته تعبير هم راکولے شئ.“ ۱۰ نجوميانو بادشاه ته په جواب کښې ووئيل، ”په زمکه داسې هيڅ
څوک نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وکړى. تر اوسه پورې داسې نهٔ دى شوى چې يو بادشاه د خپل فالګر، جادوګر يا
نجومى نه داسې تپوس کړے وى، کهٔ هغه بادشاه هر څومره لوئ او طاقتور وى. ۱۱ بادشاه سلامت تاسو چې څهٔ غواړئ
هغه يو ناممکن کار دے. دا بادشاه ته د هغهٔ د معبودانو نه بغېر هيڅ څوک نهٔ شى څرګندولے، او هغوئ د انسانانو سره نهٔ
اوسيږى.“ ۱۲ بادشاه چې کله دا واورېدل نو په دې هغه ډېر زيات په قهر شو او حکم يې وکړو چې د بابل ټول هوښياران
او پوهان دې قتل کړے شى. ۱۳ نو بيا د هوښيارانو د قتلولو حکم جارى شو، او د دانيال او د هغهٔ ملګرو پسې يې هم
کسان ورولېږل چې هغوئ قتل کړى. ۱۴ هرکله چې اريوک د بادشاه د محافظانو مشر، د بابل د هوښيارانو قتلولو پسې
ووتو نو دانيال په ډېر هوښيارتيا او تميز د هغهٔ سره خبرې وکړې. ۱۵ هغهٔ د بادشاه د آفسر نه تپوس وکړو چې، ”بادشاه
دومره سخت فرمان ولې جارى کړے دے؟“ بيا د بادشاه آفسر اريوک دانيال ته ټوله قيصه بيان کړه. ۱۶ نو په دې اورېدو
سره دانيال سمدستى بادشاه له ورغلو او د هغهٔ نه يې وخت وغوښتلو، چې دے به ورته د خوب تعبير ورکړى. ۱۷ نو بيا
دانيال خپل کور ته واپس لاړو او ټوله قيصه يې خپلو ملګرو حننياه، ميشائيل، او عزرياه ته بيان کړه. ۱۸ هغهٔ دوئ ته
خواست وکړو چې آسمانى خُدائ پاک ته د دې راز د څرګندولو په حقله د رحم سوال وکړئ، نو چې دے، د دهٔ دوستان او
د بابل نور هوښياران قتل نهٔ شى. ۱۹ په هم هغه شپه دا راز په رويا کښې دانيال ته څرګند شو. نو بيا دانيال د آسمانى
خُدائ پاک ثناء صِفت بيان کړو ۲۰ او هغهٔ وفرمائيل چې، ”د خُدائ پاک نوم ته دې د تل دپاره ثناء صِفت وى، حکمت او
قدرت د هغهٔ دے. ۲۱ هغه وختونه او حالات بدلوى، هغه بادشاهان په تخت کښېنوى او هغوئ اخوا کوى. هغه پوهانو له
پوهه او عالمانو له عِلم ورکوى. ۲۲ هغه ژور او پټ د راز څيزونه څرګندوى، هغه ترې خبر دے څهٔ چې په تيارهٔ کښې پراتهٔ
دى، او د هغهٔ نه ګېرچاپېره نُور دے. ۲۳ زهٔ ستا ثناء صِفت او شُکر ګزارى کوم، اے زما د پلار نيکهٔ پاکه خُدايه. ځکه چې
تا ما له پوهه او قدرت راکړے دے. تا ما ته هغه څهٔ وښودل د څهٔ چې مونږ ستا نه غوښتنه وکړه، تا ما ته د بادشاه خوب
او د هغهٔ مسئله څرګنده کړه.“

حضرت دانیال خوب تعبیروی

(۲۴) نو بیا دانیال اریوک له لاړو، څوک چې بادشاه د بابل د هوښیارانو د قتلولو دپاره مقرر کړے وو، "د بابل هوښیار خلق
مۀ قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زۀ به د هغۀ خوب تعبیر هغۀ ته ورکړم." (۲۵) نو اریوک سمدستی دانیال بادشاه له بوتلو او
هغۀ بادشاه ته ووئیل، "ما د یهوداه په جلاوطنو خلقو کښې یو کس پیدا کړو څوک به چې بادشاه ته د هغۀ د خوب مطلب
ووائی." (۲۶) بادشاه دانیال نه تپوس وکړو، چا ته به یې چې بیلطشضر وئیل، "آیا تۀ ما ته دا وئیلے شې چې ما څنګه خوب
لیدلے دے او د هغې تعبیر کولے شې؟" (۲۷) دانیال جواب ورکړو، "د کوم راز چې بادشاه تپوس کوی هغه هیڅ یو هوښیار،
فالګر، جادوګر، او نجومی نۀ شی کولے چې هغه راز بیان کړی، (۲۸) خو په آسمان کښې یو خُدائ پاک موجود دے څوک
چې پټ رازونه څرګندوی، هغۀ چې نبوکدنضر بادشاه ته په خوب کښې ښودلی دی چې په راتلونکو ورځو کښې به څۀ پېښ
شی. کله چې تۀ په خپل کټ کښې پروت وې او کوم خوب او رویا چې تا ولیدله او ستا په ذهن کښې هغه تیره شوې ده هغه
څۀ داسې ده. (۲۹) اے بادشاه سلامت کله چې تۀ هلته پروت وې، نو ستا فکر او سوچ د راتلونکو حالاتو طرف ته واوړېدو،
او د رازونو ښکاره کوونکی درته دا وښودل چې په آئنده کښې به څۀ کیږی. (۳۰) دا کوم راز چې ما ته څرګند شو، د دې دا
مطلب نۀ دے چې ګنې زۀ دې د نورو کسانو نه ډېر هوښیار یم، خو دا د دې دپاره چې تۀ، اے بادشاه سلامت، د دې راز په
تعبیر باندې کوم چې ستا په خیال کښې تیر شو پوهه شې. (۳۱) اے بادشاه سلامت تا په خوب کښې ولیدل چې یوه لویه
ځلیدونکې او حېرانوونکې مجسمه ستا په وړاندې ولاړه وه او هغه یرونکې وه. (۳۲) د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو
نه جوړ شوے وو، د هغۀ سینه او لاسونه د سپینو زرو نه، د هغۀ ګېډه او پتونونه د زېړو نه جوړ ؤو، (۳۳) د دې پنډئ د
اوسپنې، او د پښو څۀ حِصه د اوسپنې او څۀ حِصه د پخې شوې خاورې نه جوړه شوې وه. (۳۴) هرکله چې تا دې ته کتل،
نو په دې وخت کښې د غرۀ نه یو لوئ کاڼے په خپله راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په پښو
راپرېوتو کومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې وې او هغه یې ټوټه ټوټه کړې. (۳۵) نو بیا اوسپنه، خاوره، زېړ،
سپین زر او سرۀ زر ټول ټوټه ټوټه شو او داسې والوتل لکه څنګه چې په اوړی کښې بوس د غنمو په درمند کښې الوځی.
هوا هغه ټول یوړل او هیڅ نښه یې پاتې نۀ شوه. خو هغه کاڼی کوم چې دا مجسمه وویشته هغې نه یو لوئ غر جوړ شو او
ټوله زمکه یې ونیوله. (۳۶) دا ستا خوب وو، او زۀ به یې اوس تعبیر هم درته بیان کړم. (۳۷) تاسو، اے بادشاه سلامت، د
ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه یئ. آسمانی خُدائ پاک درته بادشاهی او قدرت، زور شان او شوکت درکړے دے. (۳۸) هغۀ
ستا لاسونو ته ټول انسانان او ځناور او د هوا مارغان حواله کړی دی. چرته چې هم دوئ اوسیږی، هغۀ تۀ په هغوئ ټولو
حکمران مقرر کړے یې. او هغه د سرو زرو سر تۀ په خپله یې. (۳۹) ستا نه وروستو، به یوه بله بادشاهی قائمه شی چې ستا
د بادشاهۍ نه به کمزورې وی، او بیا به دریمه بادشاهی راشی، د زېړو به وی، او دا به په ټوله زمکه حکمرانی وکړی. (۴۰) په
آخر کښې به بیا څلورمه بادشاهی راشی چې د اوسپنې په شان به مضبوطه وی ځکه چې اوسپنه هر څۀ ماتوی او ټوټه ټوټه
کوی، نو بیا څنګه چې اوسپنه څیزونه ټوټه ټوټه کوی نو داسې به هغه نور ټول مات او ټوټه ټوټه کړی. (۴۱) لکه څنګه چې تا
ولیدل چې د هغې د پښو او ګوتو څۀ حِصه د اوسپنې او څۀ حِصه د پخې خاورې نه جوړه وه نو دا به جدا شوے بادشاهت
وی، خو بیا به هم په کښې څۀ نا څۀ د اوسپنې زور پاتې وی، څنګه چې تا اوسپنه خاورې سره یوځائ ولیدله. (۴۲) کۀ څۀ
هم چې تا ولیدل چې اوسپنه د ختې سره ګډه شوې وه، نو بیا به د دې بادشاهۍ څۀ حِصه طاقتوره او څۀ حِصه کمزوری
وی. (۴۳) تاسو ولیدل چې اوسپنه د خاورې سره یوځائ شوې وه، نو بیا به دغه شان د هغه بادشاهۍ خلق هم کوشش
وکړی چې د یو بل سره په وادۀ کولو د یو بل ملاتړ جوړ شی، خو دوئ به په خپلو کښې په اتفاق نۀ شی لکه څنګه چې
اوسپنه د خاورو سره یوځائ کېدلے نۀ شی. (۴۴) د هغه بادشاهانو په زمانه کښې، به آسمانی خُدائ پاک داسې بادشاهی

راولی چې هغه به هيڅکله نۀ ختميږی، نۀ به دا بل قوم نيولے شی. هغه به دا ټول بادشاهتونه مات کړی او ختم به يې کړی، خو دا به د تل دپاره پاتې شی. ۴۵ دا د غرۀ نه د کانړی د راجدا کېدلو د رويا تعبير دے، خو د انسانانو په لاسونو نه، هغه کانړی چې اوسپنه، زېړ، خاوره، سپين زر او سرۀ زر يې ټوټه کړل. لوئ خُدائ پاک بادشاه ته دا ښودلی دی چې په راتلونکی وخت کښې به څۀ کيږی. دا خوب رښتيا او تعبير يې باوری دے."

د بادشاه حضرت دانيال ته انعام ورکول

۴۶ نو بيا نبوکدنضر بادشاه د دانيال په وړاندې ټيټ شو او د هغۀ عزت يې وکړو او حکم يې وکړو چې هغۀ ته د غلو دانو او د خوشبو نذرانې وړاندې کړې. ۴۷ بادشاه دانيال ته ووئيل، "بېشکه ستا خُدائ پاک د ټولو معبودانو خُدائ پاک دے او د بادشاهانو مالِک دے او د رازونو ښکاره کوونکے دے. ځکه چې تا ته دا راز څرګند کړے شو." ۴۸ بيا بادشاه دانيال ته لوئ مقام ورکړو، او ډيرې او ښکلې تحفې يې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران او د ټولو هوښيارانو مشر مقرر کړو. ۴۹ نو د دانيال په خواست سره بادشاه شدرک، ميشک، او عبدنجو د بابل د صوبې په انتظاميه کښې آفسران مقرر کړل، او په خپله دانيال په شاهی دربار کښې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

۳ ۱ نبوکدنضر بادشاه يوه د سرو زرو مجسمه جوړه کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهۀ فټه پلنه وه، او هغۀ هغه د بابل په صوبه کښې د دُورا په مېدان کښې ودروله. ۲ نو بيا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشيرانو، خزانچيانو، قاضيانو او د صوبو آفسرانو ته پېغام ولېږلو چې د مجسمې د لګولو مراسمو له راشئ کومه چې هغۀ ودرولې وه. ۳ نو بيا ټول حکمرانان، مشيران، خزانچيان، قاضيان، او د صوبې نور آفسران د مجسمې د وقف کېدو رسم له راغونډ شول کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوئ ودرېدل. ۴ نو بيا ډندورچی په اوچت آواز اعلان وکړو، "اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم دے چې هغه ضرور سر ته ورسوئ. ۵ څنګه چې تاسو د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينډې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې ده. ۶ هر هغه څوک چې عبادت او سجده ونۀ کړی نو هغه به سمدستی د اور په لمبه بټۍ کښې وغورزولے شی." ۷ نو هرکله چې هغوئ د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينډې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړه او د هغې عبادت يې وکړو، کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانيال په دوستانو د نافرمانۍ اِلزام

۸ نو په دې موقع څۀ نجوميان بادشاه له ورغلل او د يهوديانو خلاف يې سخت شکايت وکړو. ۹ هغوئ نبوکدنضر بادشاه ته ووئيل چې، "اے بادشاه، تۀ دې د تل دپاره ژوندے يې. ۱۰ اے بادشاه سلامت، تاسو يو فرمان جاری کړے دے، هغه دا چې هر څوک چې د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينډې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واوری هغوئ دې د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړی او د هغې عبادت دې وکړی. ۱۱ او هر څوک چې دې مجسمې ته سجده ونۀ کړی او د هغې عبادت ونۀ کړی، نو هغه به د بل شوې اور بټۍ ته ضرور وغورزولے شی. ۱۲ خو اے بادشاه سلامت،

دلته یو څو یهودیان دی څوک چې تا د بابل په صوبې باندې مشران مقرر کړی دی، شدرک، میشک او عبدنجو، څوک چې
تا له توجو نۀ درکوی. نۀ هغوئ ستا د معبودانو خِدمت کوی او نۀ د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت کوی کومه چې تا
ودرولې ده.“ ۱۳ نو بیا په دې باندې بادشاه ډېر غصه شو او حکم یې وکړو چې سمدستی شدرک، میشک، او عبدنجو ما ته
حاضر کړئ. نو دا کسان بادشاه له راوستلے شول. ۱۴ نو بیا نبوکدنضر هغوئ ته ووئیل، ”شدرک، میشک او عبدنجو
ولې دا خبره رښتیا ده چې تاسو زما د معبودانو خِدمت او د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت نۀ کوئ کومه چې ما ودرولې
ده؟ ۱۵ اوس کله چې تاسو د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سرینډې، ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واورئ، نو
کۀ چرې تاسو دې ته تیار یئ چې هغه د سرو زرو د مجسمې په وړاندې ټیټ شئ او د هغې عبادت وکړئ کومه چې ما جوړه
کړې ده، نو ډېره ښۀ ده. خو کۀ چرې تاسو د هغې عبادت ونۀ کړئ نو تاسو به سمدستی د اور بټۍ ته وغورزولے شئ. نو
کوم یو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړی؟“ ۱۶ شدرک، میشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، ”اے
نبوکدنضره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چې ستا نه په دې معامله کښې د خپل ځان ساتنه وکړُو. ۱۷ اے بادشاه کۀ
چرې مونږ د بل شوې اور بټۍ ته وغورزولے شُو، نو د کوم خُدائ پاک چې مونږ خِدمت کوُو هغه دا کولے شی چې مونږ د
هغې نه وساتی، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ کړی. ۱۸ اے بادشاه سلامت، خو کۀ چرې هغه مونږ ستا نه بچ هم نۀ
کړی، خو تۀ په دې پوهه شه چې مونږ به نۀ ستا د معبودانو عبادت او نۀ د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت وکړُو کومه چې
تا ودرولې ده.“

د حضرت دانیال دوستانو له د مرګ سزا اورول

۱۹ نو بیا نبوکدنضر شدرک، میشک او عبدنجو ته ډېر سخت غصه شو، او د غصې نه د هغۀ رنګ تک سور شو. او هغۀ
حکم وکړو چې هغه د اور بټۍ د پخوا نه اووۀ ځله زیاته ګرمه کړئ. ۲۰ او هغۀ په خپل فوج کښې څو تکړه کسانو ته حکم
وکړو چې شدرک، میشک او عبدنجو کلک وتړئ او په بټۍ کښې یې د اور لمبو ته وغورزوئ. ۲۱ نو بیا هغوئ هغه درې
واړه کسان د خپلو قمیصونو، پرتوګونو، چوغو او پټکو سره وتړل او د اور لمبو ته یې په بټۍ کښې وروغورزول. ۲۲ خو د
بادشاه حکم ډېر زورَور وو او بټۍ ډېره زیاته ګرمه شوې وه نو ځکه د اور شغلو هغه فوجیان وسوزول او مړۀ یې کړل چا
چې شدرک، میشک او عبدنجو د اور په بټۍ کښې وغورزول. ۲۳ نو دا درې کسان کلک تړلے شوی وُو او د اور بټۍ کښې
یې وغورزول. ۲۴ سمدستی په حېرانتیا سره نبوکدنضر راپاڅېدو او هغۀ د خپلو مشیرانو نه تپوس وکړو، ”ولې مونږ درې
کسان نۀ وُو تړلی او په دې بټۍ کښې مو نۀ وُو غورزولی څۀ؟“ په جواب کښې هغوئ ورته ووئیل چې، ”آو جی، اے بادشاه
سلامت.“ ۲۵ هغۀ ووئیل چې، ”خو وګورئ، زۀ درې نه، بلکې څلور کسان وینم چې په اور کښې ګرځی، چې نۀ تړلے شوی
دی او نۀ ورته څۀ نقصان رسېدلے دے او څلورم کس لکه د مقدسې فرښتې په شان ښکاری.“

د حضرت دانیال د دوستانو آزادېدل او هغوئ ته اوچت مقام ورکول

۲۶ نو بیا نبوکدنضر د اور د بټۍ خولې ته نزدې ورغلو او آواز یې ورکړو، ”شدرک، میشک او عبدنجو، د خُدائ تعالیٰ
خِدمتګارانو، بهر راوځئ. دلته راشئ.“ نو شدرک، میشک او عبدنجو د اور نه بهر راووتل. ۲۷ نو بیا لوئ آفسران، سرکاری
کسان، حکمرانان، او مشیران د هغوئ نه ګېرچاپېره راټول شول او وې لیدل چې اور بلکل د هغوئ بدن ته څۀ نقصان نۀ
دے ورکړے، او نۀ د هغوئ د سر وېښتۀ راګونجی شوی دی، او د هغوئ چُوغې هم نۀ دی سوزېدلې، او د هغوئ د بدن نه د
اور بوئ هم نۀ تلو. ۲۸ نو بیا نبوکدنضر ووئیل، ”د شدرک، میشک او د عبدنجو د خُدائ پاک ثناء دې وی چا چې خپله

فرښته راولېږله او خپل خِدمتګاران يې بچ کړل. د هغوئ په هغهٔ باندې ايمان وو او زما حکم يې د پښو لاندې کړو او هغوئ
دې ته تيار وُو چې د خُدائ پاک دپاره خپل ژوند د لاسه ورکړى نهٔ دا چې د هغهٔ په ځائ د بل معبود خِدمت او عبادت
وکړى. (۲۹) نو په دې وجه زهٔ دا حکم جارى کوم چې د ټولو خلقو او قومونو او د هرې ژبې خلق کهٔ چرې هغوئ د شدرک،
ميشک او عبدنجو د خُدائ پاک خلاف څهٔ ووائى نو هغوئ به ټوټې ټوټې شى او د هغوئ کورونه به تباه کړے شى، ځکه چې
بل يو معبود هم داسې نشته چې څوک داسې بچ کړى.“ (۳۰) نو بيا بادشاه شدرک، ميشک او عبدنجو ته د بابل په صوبه
کښې نور هم اوچت مقام ورکړو.

د نبوکدنضر دويم خوب ليدل

۴ (۱) نبوکدنضر بادشاه د دُنيا ټولو خلقو، ټولو قومونو، او ټولو ژبو ويوونکو ته دا پيغام ورولېږلو چې، په خير اوسئ.
(۲) زهٔ غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او حېرانونکو نښو په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خُدائ تعالىٰ زما دپاره
کړې دى. (۳) د هغهٔ معجزې څومره لوئ دى، او د هغهٔ عجائبات څومره طاقتور دى. د هغهٔ بادشاهى تر ابده پورې ده، او د
هغهٔ بادشاهى نسل در نسل پورې ده. (۴) ما نبوکدنضر په خپل محل کښې په آرام او عيش عشرت سره ژوند کولو. (۵) ما
يو خوب وليدو کوم چې زهٔ ويرولم. کله چې زهٔ په خپل کټ کښې پروت وم، نو کومه رويا او تصور چې زما په خيال کښې
راغلو نو هغې زهٔ ډېر زيات ويرولم. (۶) نو ما بيا حکم وکړو چې د بابل ټول هوښيار خلق راوغواړئ چې زما د خوب تعبير
وکړى. (۷) نو کله چې جادوګر، فالګر، نجوميان او قسمت معلومونکى راغلل، ما هغوئ ته خوب ووئيلو خو هغوئ د هغې
تعبير ما ته ونهٔ کړے شو. (۸) خو آخر دانيال زما حضور ته راغلو، او ما ورته خپل خوب بيان کړو. مقدسو معبودانو ورته
خاص طاقت ورکړے وو، او ما په هغهٔ باندې د خپل معبود بيلطشضر نوم کېښودو. او د معبودانو روح په هغهٔ کښې وو.
(۹) ما ورته ووئيل چې، ”بيلطشضر د جادوګرانو مشره زهٔ په دې پوهېږم چې د معبودانو روح په تا کښې دے، او هيڅ راز
معلومول ستا دپاره مشکل کار نهٔ دے. زما خوب داسې دے، او تهٔ يې ما ته تعبير راکړه. (۱۰) کله چې زهٔ په خپل کټ کښې
اودهٔ وم ما دا خوب وليدلو، ما وليدل، زما په وړاندې د زمکې په مينځ کښې يوه ونه ولاړه وه. او هغه ډېره زياته اوچته وه.
(۱۱) دا ونه ډېره غټه او لوړه او طاقتوره شوه او سر يې د آسمان سره ولګېدو، او دا به د ټولې دُنيا د بل سر نه ښکارېدله.
(۱۲) د هغې پاڼې ښکلې وې، او مېوه يې ډېره وه، او په دې کښې د هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د مېدان ځناورو د
ځان دپاره د پناه ځائ پيدا کړو، او د هوا مارغانو يې په څانګو کښې ځان له جالې جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته
خوراک مِلاوېدلو. (۱۳) کله چې ما لا په خوب کښې د دې رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه مقدسه
فرښته راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. (۱۴) هغې په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه راوغورزوئ او څانګې يې پرې
کړئ، د دې پاڼې راوشوکوئ او مېوه يې تس نس کړئ. د دې لاندې ځناور او د څانګو نه يې مارغان وشړئ. (۱۵) خو د دې
بېخ په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېړو پتى ترې نه تاو کړئ. او هلته يې په واښو کښې پرېږدئ. نو پرېږدئ چې هغه
په پرخه کښې لوند شى او هغه دې په ځنګل کښې د ځناورو سره اوسيږى. (۱۶) اووهٔ کاله به هغه د انسان عقل نهٔ لرى بلکې
د هغهٔ عقل به د ځناورو وى. (۱۷) د هغه فرښتې د سزا ورکولو فيصله واورولے شوه، ترڅو چې هر يو کس ته د دې پته
ولګى چې خُدائ تعالىٰ د انسانانو په بادشاهى باندې اختيار لرى او چې هغه چا له وغواړى نو هغهٔ له بادشاهى ورکوى، کهٔ
څهٔ هم چې هغه کس ډېر غريب وى.“ (۱۸) نبوکدنضر بادشاه ووئيل، ”دا هغه خوب دے چې ما وليدلو. نو بيا بيلطشضره،
تهٔ ما ته د دې تعبير بيان کړه ځکه چې زما يو شاهى مشير هم ما له د دې تعبير نهٔ شى راکولے. خو تهٔ يې راکولے شې ځکه
چې د مقدسو معبودانو روح په تا کښې دے.“

د حضرت دانیال د دوېم خوب تعبير ورکول

۱۹ نو دانیال، چې بل نوم يې بيلطشضر وو، په دې دومره هيبت واخستو چې د څۀ وخت دپاره هيڅ يې هم نۀ شو فرمائيلے، او د هغۀ سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغۀ ته ووئيل، "بيلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مۀ خفه کېږه." خو بيلطشضر ورته په جواب کښې وفرمائيل، "بادشاه سلامت، زۀ غواړم چې دا خوب او د دې تعبير دې ستا دپاره نه بلکې ستا د دشمنانو دپاره وی. ۲۰ هغه ونه چې تا وليدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته رسېدلې وه او په دُنيا کښې هر چا ته ښکارېدله، ۲۱ د هغې پاڼې ښائسته وې او مېوه يې دومره زياته وه چې د ټولې دُنيا دپاره کافی وه. ځنګلی ځناورو د دې لاندې آرام کولو او مارغانو به د دې په څانګو کښې جالې جوړولې. ۲۲ اے بادشاه سلامت، تۀ په خپله هغه ونه يې. تۀ ډېر اوچت او مضبوط شوے يې، تۀ دومره لوئ شوے يې چې لويوالے دې تر آسمانه پورې رسېدلے دے او ستا بادشاهت د زمکې د بله سره پورې رسيږی. ۲۳ اے بادشاه سلامت، تا يوه مقدسه فرښته وليدله، چې د آسمان نه لاندې راکوزېدله او فرمائيل يې چې، دا ونه ووهئ او تباه يې کړئ، خو د هغې تنه او جرړې په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېړو په زنځير يې وتړئ او په واښو کښې يې پرېږدئ. او پرېږده چې په پرخه کښې لوند شی، او چې د اوو کالونو پورې د ځنګلی ځناورو په مينځ کښې پاتې شی. ۲۴ اے بادشاه سلامت، ستا د خوب تعبير دا دے کومه فيصله چې خُدائ تعالىٰ ستا خلاف کړې ده. ۲۵ تۀ به د خلقو نه يوې خوا ته وشړلے شې او د ځنګلی ځناورو سره به ژوند کوې، تۀ به لکه د څاروو په شان ګياه خورې او د آسمان په پرخه به تر کولے شې. نو بيا به اووۀ کالونه تير شی ترڅو چې تۀ په دې باندې پوهه شې چې صرف خُدائ تعالىٰ د انسانانو په بادشاهت اختيار لری او هغه چا له يې ورکوی چې چا له يې زړۀ غواړی. ۲۶ د فرښتې هغه حکم چې د ونې تنه سره د جرړو پرېږدئ نو د هغې مطلب دا دے چې ستا بادشاهی به بيا راشی خو کله چې تاسو آسمانی حکومت ومنئ. ۲۷ بادشاه سلامت، په دې وجه دې زما نصيحت تا ته د منلو وی، د خپلو ګناهونو اعتراف وکړه او هغه په ښو کولو سره پرېږده، او په مظلومانو رحم وکړه او شرارت پرېږده. نو کېدے شی چې په دې کښې به ستا د بادشاهۍ خير قائم پاتې شی." ۲۸ بيا دا هر څۀ په نبوکدنضر بادشاه وشُو. ۲۹ دولس مياشتې وروستو کله چې هغه په بابل کښې د شاهی محل په چت باندې ګرځېدو، ۳۰ هغۀ ووئيل چې، "ولې دا هغه لوئ د بابل ښار نۀ دے کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان شوکت د څرګندېدو دپاره آباد کړے دے؟" ۳۱ هغه خبره لا د هغۀ په شونډو وه چې د آسمان نه يو آواز راغلو، "نبوکدنضر بادشاه ستا دپاره دا حکم دے چې، ستا نه هغه شاهی اختيارات واخستلے شو. ۳۲ تۀ به د خلقو نه وشړلے شې او د ځنګلی ځناورو سره به اوسېږې، تۀ به لکه د څاروو په شان ګياه خورې. په دې به اووۀ کالونه تير شې ترڅو چې تۀ په دې باندې پوهه شې چې خُدائ تعالىٰ د انسانانو په بادشاهت اختيار لری او هغه چا له يې ورکوی چې چا له يې زړۀ غواړی." ۳۳ نو سمدستی هغه څۀ پوره شُو څۀ چې د نبوکدنضر په حقله وئيلی شوی وُو. هغه د خلقو د مينځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان يې ګياه وخوړله. د هغۀ په بدن پرخه ورېدله تر هغې پورې د هغۀ وېښتۀ لکه د شاهين د بڼو په شان لوئ شُو او د هغۀ نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان اوږدۀ شول.

د نبوکدنضر د خُدائ پاک ثناء صِفت بيانول

۳۴ د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنضر خپلې سترګې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د خُدائ تعالىٰ ثناء صِفت ادا کړو، او د هغۀ احترام او جلال مې بيان کړو څوک چې د تل دپاره ژوندے دے. د هغۀ بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغۀ بادشاهی نسل در نسل پورې ده. ۳۵ د هغۀ په مقابل کښې د زمکې ټول خلق هيڅ نۀ دی.

هغه د آسمانی فرښتو او د زمکې د خلقو سره چې څهٔ غواړی هغه کوی. د هغهٔ لاس هيڅوک نهٔ شی نيولے او نهٔ ورته څوک
دا وئيلے شی چې، ”تا څهٔ وکړل؟“ ۳۶ په هم هغه وخت کښې کله چې زما عقل کار شروع کړو، نو زما عزت او شان و
شوکت ما ته د خپلې بادشاهۍ دپاره واپس مِلاو شو او زما مشيرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زهٔ په خپل تخت باندې
دوباره کښېناستلم. او د پخوا نه زما عزت نور هم زيات شو. ۳۷ نو اوس، زهٔ نبوکدنضر، د آسمان د بادشاه ثناء صِفت او
لوئی بيانوم، ځکه څهٔ چې هغه کوی هغه صحيح دی او د هغهٔ ټول کارونه د اِنصاف دی. او هغوئ څوک چې کبر او لوئی
کوی نو هغه يې عاجز کولے شی.

د بيلشضر مېلمستيا

۵ ۱ يوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره کړه او د خپلو آفسرانو نه يې زر کسان راوغوښتل او د هغوئ
سره يې يوځائ مے وڅښل. ۲ کله چې بيلشضر خپل مے څښل، نو هغهٔ حکم وکړو چې هغه د سرو زرو او سپينو زرو
جامونه او پيالۍ راوړئ کومې چې د هغهٔ پلار نبوکدنضر په يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور نه راوړې وې، چې بادشاه او
د هغهٔ آفسران، د هغهٔ ښځې او د هغهٔ وينځې په کښې مے وڅښی. ۳ نو بيا هغوئ د سرو زرو جامونه او پيالۍ راوړې
کومې چې په يروشلم کښې د خُدائ پاک د کور نه راوړلے شوې وې، او بادشاه او د هغهٔ آفسرانو، د هغهٔ ښځو او د هغهٔ
وينځو په هغو کښې وڅښل. ۴ کله چې هغوئ مے څښل، نو بيا هغوئ د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنو، د لرګی او
د کاڼو نه د جوړو شوو معبودانو ثناء صِفت وکړو. ۵ او ناګهانه د انسان د لاس ګوتې راښکاره شوې او د شاهی محل د
دېوال په پلستر باندې د شمعدان سره نزدې ليکل وکړل. کله چې هغه لاس ليکل کول نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. ۶ د
هغهٔ رنګ د يرې نه تک زيړ شو او دومره يرېدلے وو چې د پښو د رپېدو په وجه په ځائ ودرېدلے نهٔ شو. ۷ نو بادشاه په
تېزه آواز وکړو چې جادوګر، فالګر او نجوميان راوغواړئ. نو د بابل دې هوښيارو سړو ته بادشاه ووئيل چې، ”هر څوک
چې دا ليکلے شوی الفاظ ولولی او د هغې مطلب راته بيان کړی نو هغهٔ ته به کاسنی چُوغه د عزت دپاره ورواغوستلے شی
او د هغهٔ په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شی، او په بادشاهۍ کښې به ورته درېم مقام مِلاو شی.“ ۸ نو بيا د
بادشاه ټول هوښياران راغلل، خو هغوئ هغه ليکل ونهٔ شُو لوستلے او نهٔ يې بادشاه ته دا وئيلے شُو چې د دې څهٔ مطلب
دے. ۹ نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم يرې واخستو او د هغهٔ رنګ نور هم زيړ شو. او د هغهٔ ټول آفسران هم پرېشانه
شول. ۱۰ خو کله چې د بادشاه مور د بادشاه او د هغهٔ د مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو هال ته راننوتله.
هغې ووئيل چې، ”اے بادشاه سلامت تهٔ دې د تل دپاره ژوندے يې. مهٔ وارخطا کېږه، ډېر مهٔ زېړېږه. ۱۱ ستا په بادشاهۍ
کښې يو سړے دے چې په هغهٔ کښې د پاکو معبودانو روح دے. ستا د پلار په زمانه کښې په هغهٔ کښې د معبودانو په شان
عقل، حکمت او پوهه ښکاره شوه. نبوکدنضر بادشاه ستا پلار هغه د جادوګرو، فالګرو، نجوميانو او پېشګويانو والا مشر
مقرر کړے وو. ۱۲ دا سړے دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم ورکړو، بې‌شانه قابليت او پوهه لری، او هغه د
خوبونو په تعبير، د مشکلو دونو په حل کولو او د راز په خبرو څرګندولو کښې تکړه او ماهِر دے. نو دانيال راوغواړه، هغه
به درته ووائی چې د دې ليکلو مطلب څهٔ دے.“

د حضرت دانيال د هغه ليکلو وضاحت کول

۱۳ نو بيا دانيال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او بادشاه هغهٔ ته ووئيل، ”تهٔ هغه دانيال يې څهٔ، څوک چې زما پلار
نبوکدنضر بادشاه د يهوداه د جلاوطنو سره د يهوداه نه دلته راوستے وو؟ ۱۴ ما اورېدلی دی چې په تا کښې د خُدايانو علم

دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حِکمت ډېر لوئ دے. ۱۵ زما په وړاندې هوښياران او جادوګران راوستلے شوی ؤو چې دا ليکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته يې مطلب بيان کړی، خو هغوئ د دې مطلب بيان نۀ کړے شو. ۱۶ خو اوس ما دا اورېدلی دی چې تۀ تعبير ورکولے شې او مشکلې مسئلې حل کولے شې. کۀ تۀ دا ليکل لوستلے شې او ما ته د دې مطلب بيانولے شې، نو ستا د عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهی چُوغه درواغوستلے شی او ستا په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شی، او په بادشاهۍ کښې به درته درېم لوئ مقام درکړے شی.“ ۱۷ نو دانيال بادشاه ته جواب ورکړو، ”قربان تحفې دې بل چا له ورکړه او يا يې ځان سره کړه. خو بيا به هم زۀ دا ليکل بادشاه ته ولولم او هغۀ ته به يې مطلب بيان کړم. ۱۸ اے بادشاه سلامت، خُدائ تعالىٰ ستا پلار نبوکدنضر ته بادشاهت، لويوالے، جلال او شان و شوکت ورکړی ؤو. ۱۹ هغۀ، هغۀ له ډېر اوچت مقام ورکړے وو نو په دې وجه د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو خلق د هغۀ په وړاندې د يرې نه رېږدېدل. څوک به چې هغۀ مړ کول غوښتل نو مړ به يې کړو، څوک به يې چې ژوندے پرېښودل غوښتل نو هغه به يې ژوندے پرېښودو، او چا ته به يې چې ترقی ورکول غوښتل نو هغۀ له به يې ترقی ورکړه، او څوک به يې چې عاجز کول غوښتل هغه به يې عاجز کړو. ۲۰ خو کله چې د هغۀ زړۀ مغروره شو، او کبر يې اختيار کړو، نو هغه د خپلې بادشاهۍ تخت نه کوز کړے شو او هغه د خپل عزت نه محروم کړے شو. ۲۱ هغه د بنيادمو د مينځ نه وشړلے شو او هغۀ ته د ځناورو عقل ورکړے شو، او هغه د ځنګلی خرو سره اوسېدو. هغۀ لکه د څاروی په شان ګياه وخوړه، او د هغۀ بدن د آسمان په پرخه باندې تر شو، ترڅو چې هغۀ دا وپېژندل چې خُدائ تعالىٰ د بنيادمو په بادشاهت باندې اختيار لری او هغه چا له يې ورکوی چې چا له يې زړۀ غواړی. ۲۲ خو تا د هغۀ زويه بيلشضره، خپل ځان د هغۀ په وړاندې عاجز نۀ کړے شو، باوجود د دې چې تۀ په دې هر څۀ باندې خبر وې. ۲۳ بلکې، تا خپل ځان د آسمانی مالِک په خلاف راپورته کړو. د هغۀ د کور جامونه او پيالۍ ستا په وړاندې راوړلے شوی دی. تا او ستا آفسرانو، ستا ښځو، او ستا وينځو په هغې کښې مے وڅښل. تا د سرو زرو او سپينو زرو، د زېړو، د اوسپنې، لرګی او د کاڼو نه د جوړو شوو معبودانو ثناء صِفت وکړو، څوک چې نۀ ليدلے شی او نۀ اورېدلے شی او نۀ پوهېږی. خو تا د هغه مالِک خُدائ عزت ونۀ کړو د چا په لاس کښې چې ستا ژوند او ستا ټولې لارې دی. ۲۴ نو په دې وجه خُدائ پاک لاس راولېږلو کوم چې دا پيغام وليکلو. ۲۵ دا هغه پيغام دے کوم چې ليکلے شوے وو، منې، منې تقيل، فرسين. ۲۶ د دې الفاظو مطلب دا دے. منې، د دې مطلب دے شمېر، خُدائ پاک ستا د بادشاهۍ ورځې شمېرلې دی او هغه يې ختمې کړې دی. ۲۷ تقيل، مطلب دے وزن، تۀ په تله باندې وتللے شوې او په وزن ډېر سپک وختلې. ۲۸ د فرسين، معنىٰ دا ده چې تقسيم، ستا بادشاهی تقسيم شوې ده او هغه ميديانو او فارسيانو ته ورکړے شوې ده.“ ۲۹ نو بيا د بيلشضر په حکم، دانيال ته کاسنی رنګ چُوغه ورواغوستلے شوه، د هغۀ په غاړه کښې يې د سرو زرو هار ورواچولو، او په بادشاهۍ کښې هغه د درېم اوچت مقام په توګه اعلان کړے شو. ۳۰ نو په هم هغه شپه بيلشضر د بابل بادشاه ووژلے شو، ۳۱ داريوس ميدی چې د دوو شپېتو کالو وو نو بادشاهی يې ونيوله.

حضرت دانيال د زمرو په غار کښې اچول

۶ ۱ داريوس دا فيصله وکړه چې ټوله بادشاهی په يو سل او شل صوبو باندې تقسيم کړی، او هغۀ لوئ آفسران مقرر کړل چې په هره صوبه حکمرانی وکړی. ۲ بادشاه دانيال او دوه نور کسان په دې آفسرانو سر پرست مقرر کړل چې په آفسرانو او د بادشاه په ګټو باندې نظر وساتی. ۳ دانيال زر دا ثابته کړه چې هغه د نورو وزيرانو او لوئ آفسرانو نه ډېر قابل دے. نو بيا ځکه بادشاه دا فيصله وکړه چې هغه په ټوله بادشاهۍ باندې حاکِم مقرر کړی. ۴ نو په دې وجه نور وزيران او لوئ آفسران په دې لټون کښې شُو چې د هغۀ په حکومتی انتظام کښې څۀ داسې غلطی پيدا کړی. خو هغوئ څۀ

داسې هيڅ ځيز د هغهٔ خلاف پېدا نۀ کړلو چې هغه پرې ملامته کړی، ځکه چې هغه ډېر ايماندار وو او هيڅ قسم غلطى او
بې‌ايمانى يې نۀ کوله. ۵ آخر هغه کسانو دا ووئيل چې، "دې طريقې سره به مونږ په دانيال هيڅ قِسمه اِلزام ونۀ لګولے شُو.
خو يوه خبر ده چې د اِلزام باعث جوړېدے شی يعنې د هغهٔ د خُدائ پاک د شريعت په حقله." ۶ نو بيا وزيران او لوئ
آفسران په يو ځائ بادشاه له ورغلل او ورته يې ووئيل چې، "داريوس بادشاه دې د تل دپاره ژوندے وی. ۷ مونږ د ټول
مُلک شاهى وزيران، آفسران، مشيران، مشران او حاکمان په دې راضى شوی يُو چې بادشاه دې يو فرمان جارى کړی او په
سختئ سره دې په هغې عمل وکړے شی چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر څوک چې هم ستا نه بغېر د بل معبود يا
انسان عبادت وکړی، نو هغه دې د زمرو په غار کښې واچولے شی. ۸ نو اوس، اے بادشاه سلامت، دا حکم جارى کړه
او مهر پرې ولګوه چې څوک هم دا بدل نۀ کړے شی، لکه د ميديانو او فارسيانو د قانون په مطابق چې نۀ منسوخ کېدونکے
دے." ۹ نو بيا داريوس بادشاه په ليکل شوے فرمان دستخط وکړو. ۱۰ خو کله چې دانيال په دې خبر شو چې دا
فرمان جارى شوے دے، نو هغه په خپل کور کښې بره کوټې ته لاړو چې کړکۍ يې د يروشلم طرف ته کولاو وې. نو هره
ورځ به يې درې ځله سجده او دُعا کوله، او د خپل خُدائ پاک شُکر به يې ادا کولو، لکه څنګه چې هغهٔ وړاندې کول. ۱۱ نو
بيا دا کسان په يو ځائ لاړل او دانيال يې وليدلو چې دُعا يې کوله او د خپل خُدائ پاک نه يې مدد غوښتلو. ۱۲ نو بيا هغوئ
بادشاه له لاړل او هغهٔ ته يې د هغه شاهى حکم په حقله ياداشت ورکړو، "آيا تاسو دا حکم نۀ وُو جارى کړے چې په راتلونکو
دېرشو ورځو کښې هر چا هم بغېر ستا نه اے بادشاه سلامت، د بل معبود او يا انسان عبادت وکړو او يا دُعا يې ترينه
وغوښتله هغه به د زمرو په غار کښې واچولے شی؟" بادشاه ورته جواب ورکړو چې، "آو، بلکل دا حکم د ميديانو او
فارسيانو د قانون په مطابق دے کوم چې نۀ شی بدلېدلے." ۱۳ بيا هغوئ بادشاه ته ووئيل چې، "دانيال څوک چې يو د
يهوداه د جلاوطنو کسانو نه دے، هغه نه ستا پرواه ساتى، اے بادشاه سلامت او نه ستا حکم ته څۀ توجو ورکوى. هغه
اوس هم په ورځ کښې درې ځله د خپل خُدائ پاک نه دُعا غواړى." ۱۴ نو کله چې بادشاه دا خبره واورېده، نو هغه ډېر
زيات خفه شو. هغهٔ دا اراده وکړه چې دانيال بچ کړى او هغهٔ ټوله ورځ تر نمر پرېوتو پورې د داسې لارې چارې پېدا کولو
کوشش وکړو چې دانيال بچ کړی. ۱۵ نو بيا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغهٔ ته يې ووئيل، "بادشاه سلامت، دا
خبره ياد ساته چې، د ميديانو او فارسيانو د قانون په مطابق کوم يو قانون او فرمان چې بادشاه جارى کړی نو هغه بدلېدے
نۀ شی." ۱۶ نو بيا بادشاه حکم وکړو، او هغوئ دانيال راوستلو او هغه يې د زمرو په غار کښې وروغورزولو. بادشاه دانيال
ته ووئيل چې، "ستا خُدائ پاک د کوم چې تۀ په وفادارئ خِدمت کوې، هغه دې تا له خلاصون درکړی." ۱۷ يو ګټ
راوړلے شو او د غار په خولهٔ کېښودے شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د خپلو حاکمانو مهرونه يې پرې ولګول، د دې
دپاره چې څوک دانيال بچ نۀ کړی. ۱۸ نو بيا بادشاه خپل شاهى محل ته واپس شو او هغه شپه يې بې د خوراکه او د هر
قسمه عيش عشرت نه بغېر تيره کړه. او هغه ټوله شپه ويښ وو او خوب نۀ ورتلو. ۱۹ خو په توره خړه بادشاه پاڅېدو او د
زمرو غار ته په تېزئ سره ورغلو. ۲۰ نو کله چې هغه غار ته نزدې وروړسېدو، نو هغهٔ دانيال ته په غمژن آواز سره آواز
ورکړو، "اے دانياله، د ژوندى خُدائ خِدمت کوونکيه، ولې ستا خُدائ پاک د چا چې تۀ په وفادارئ سره عبادت کوې، هغهٔ
دا وکړے شو چې تا د زمرو نه بچ کړی؟" ۲۱ دانيال ورله جواب ورکړو، "بادشاه سلامت، تۀ دې د تل دپاره ژوندے
اوسې. ۲۲ زما خُدائ پاک خپله فرښته راولېږله او هغې د زمرو خولې بندې کړې. هغوئ ما ته هيڅ قسمه نقصان نۀ دے
رارسولے، ځکه چې زۀ هغهٔ ته بې‌ګناه ثابت شوم. بادشاه سلامت، نۀ ما ستا خلاف څۀ جرم کړے دے." ۲۳ بادشاه په
دې بې‌حده خوشحاله شو او حکم يې وکړو چې دانيال د غار نه راوباسئ. او کله چې يې دانيال رابهر کړو، نو په هغهٔ يو زخم
هم نۀ وو، ځکه چې د هغهٔ په خپل خُدائ پاک باور وو. ۲۴ بيا د بادشاه په حکم، هغه سړى راوستلے شول چا چې په
دانيال د بد نيت نه اِلزام لګولے وو او د زمرو په غار کښې يې د ښځو او بچو سره وروغورزول. د غار بيخ ته د رسېدو نه

وړاندې زمرو په هغوئ حمله وکړه او هډُوکی يې ورله ټوټه ټوټه کړل. ۲۵ نو بيا په ټول مُلک کښې داريوس بادشاه ټولو
خلقو، قومونو، او د دُنيا د هرې ژبې ويوونکو ته دا وليکل، ”په تاسو دې سلامتيا او برکت وی. ۲۶ زۀ د خپلې بادشاهۍ په
هر ځائ کښې خلقو ته دا فرمان جاری کوم چې تاسو ټول د دانيال د خُدائ نه يرېږئ او د هغۀ عزت کوئ. ځکه چې هغه
ژوندے خُدائ پاک دے، او همېشه پاتې کېدونکے دے، د هغۀ بادشاهی به هيڅکله نۀ تباه کېږی، او د هغۀ بادشاهی به کله
هم نۀ ختمېږی. ۲۷ هغه بچ کوونکے او ساتونکے دے، هغه په آسمان او زمکه کښې نښې او عجائب څرگندوی. هغۀ دانيال
د زمرو د پنجو نه بچ کړو.“ ۲۸ نو دانيال د داريوس بادشاه په حکومت کښې او د فارس د بادشاه خورس په حکومت کښې
ډېر مخکښې شو.

د حضرت دانيال رويا د څلورو ځناورو په حقله

۷ ۱ د بابل د بادشاه بيلشضر د بادشاهۍ په اول کال، دانيال چې کله په خپل کټ کښې پروت وو نو هغۀ خوب وليدو او
په خوب کښې د هغۀ په خيالونو کښې يوه رويا راغله. هغۀ هغه څۀ وليکل کوم چې هغۀ په خوب کښې وليدل. ۲ دانيال
وفرمائيل چې، ”په هغه شپه ما په رويا کښې وليدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواگانې د څلورو خواو نه د سمندر په
مخ په تېزه لگېدلې. ۳ نو څلور غټ ځناور، چې د يو بل نه مختلف وُو، د سمندر نه بهر راووتل. ۴ اولنے د زمری په
شان وو، او د باز غوندې وزرې يې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې يې وزرې پرې کړے شوې او ودرولے شو او
بيا دا لکه د انسان په شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انسانی سوچ ورته ورکړے شو. ۵ نو بيا زما په وړاندې ما
دويم ځناور وليدو، کوم چې د مېلو په شان ښکارېدو. دا په خپل يو طرف باندې اوچت کړے شو، او دۀ درې پښتۍ په خپله
خولۀ کښې د غاښونو په مينځ کښې نيولې وې. هغۀ ته وئيل کېدۀ، پاڅه او په غوښو ځان موړ کړه. ۶ د دې نه وروستو،
ما يو بل ځناور وليدو، هغه لکه د پړانگ په شان وو. او د دۀ په شا لکه د مارغۀ په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور
سرونه وُو، او دۀ ته يې د حکومت کولو اختيار ورکړے وو. ۷ د دې نه وروستو د شپې ما په خپله رويا کښې څلورم
ځناور وليدو چې خطرناک او يرروونکے او ډېر طاقتور وو. د اوسپنې غټ غاښونه يې وُو او خپل ښکار به يې په هغې ريچې
ريچې کړو او تير به يې کړو او څۀ به چې ترې نه پاتې شو نو هغه به يې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه
کوم چې مخکښې وُو مختلف وو، او د هغۀ لس ښکرونه وُو. ۸ کله چې ما د هغۀ د ښکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته
زما د وړاندې يو بل ورکوټے ښکر د هغوئ په مينځ کښې ښکاره شو، او درې وړومبی ښکرونه د هغۀ په وړاندې راوويستلے
شول. د هغه ښکر لکه د انسان د سترگو په شان سترگې وې او په خولۀ باندې يې په بې‌پرواهۍ سره لافې کولې.

د هغه ذات رويا چې همېشه ژوندے دے

۹ کله چې ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځائ باندې ولگولے شُو، او ازلی ذات په خپل تخت کښېناستو. د هغۀ جامې
لکه د واورې په شان سپينې وې، او د هغۀ د سر وېښتۀ لکه د سپينې وړۍ په شان وُو. او هغه د اور په تخت باندې
کښېناستو او د پايو نه يې د اور شُغلې ختلې. ۱۰ او د هغۀ د حضور نه د اور درياب راوتلو او د هغۀ په وړاندې روان وو.
په زرگونو زرگونو د هغۀ خِدمت له راغلل، او په لکونو هستيانې د هغۀ په وړاندې ودرېدلې. بيا د عدالت دپاره دربار کولاو
شو، او کتابونه کولاو کړے شول. ۱۱ ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چې هغه ورکوټے ښکر د کبر نه ډکې خبرې کولې.
تر هغې پورې مې ورته کتل چې هغه څلورم ځناور مړ کړے شو او د دۀ لاش تباه او بَل شوی اور ته وغورزولے شو. ۱۲ د
هغه نورو درېو واړو ځناورو نه قدرت واخستلے شو، خو هغوئ ته د لږ وخت دپاره د ژوندی پاتې کېدلو اجازت مِلاو شو.

۱۳ نو په هم هغه شپه کښې ما په خپله رويا کښې وليدل، چې هلته زما په وړاندې يو کس لکه د اِبن آدم په شان وو، چې د آسمان د وريځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته وړورسېدو او د هغهٔ حضور ته حاضر کړے شو. ۱۴ هغهٔ ته اختيار، جلال او شاهی طاقت ورکړے شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغهٔ عبادت وکړو. د هغهٔ بادشاهی ابدی او نهٔ ختمېدونکې ده، د هغهٔ بادشاهی به هيڅ کله تباه نهٔ شی.

د دانيال د خوب تعبير

۱۵ زهٔ دانيال، د هغه هر څهٔ په حقله پرېشانه وم څهٔ چې ما ليدلی وُو، او زما رويا زهٔ ويرولم. ۱۶ نو بيا زهٔ هغه ولاړو کسانو ته چې هلته تخت سره نزدې وُو يو له ورغلم او تپوس مې ترې نه وکړو چې د دې هر څهٔ مطلب څهٔ دے. نو هغهٔ ما ته د دې تعبير څهٔ داسې وکړو، ۱۷ دا څلور ځناور څلور بادشاهئ دی چې د زمکې نه به راوچتې شی. ۱۸ خو په آخر کښې به د خُدائ تعالیٰ مقدسو خلقو ته بادشاهی مِلاو شی، او هغوئ به په هغې باندې تر ابده پورې بادشاهی کوی. ۱۹ نو بيا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحيح مطلب باندې ځان پوهه کړم، کوم چې د نورو ټولو نه مختلف او يرونکے وو. او غاښونه يې د اوسپنې او د پښو پنجې يې د زېړو وې، هغه ځناور چې خپل ښکارونه يې ريچې ريچې کړل او تير يې کړل او څهٔ چې ترې نه پاتې شول هغه يې د پښو لاندې کړل. ۲۰ ما هم غوښتل چې د هغهٔ په سر د هغه لسو ښکرونو په حقله معلومات حاصل کړم، د هغه بل ښکر په حقله کوم چې راوختلو، د کوم د راختلو نه مخکښې چې هغه درې وغورزېدل، هغه ښکر چې د نورو نه بيا غټ ښکارېدو او چې سترګې يې د انسان په شان وې، او د دې خولې د کبر خبرې کولې. ۲۱ کله چې ما دا هر څهٔ کتل، نو دې ښکر د مقدسينو خلاف جنګ وکړو او هغوئ ته يې شکست ورکولو، ۲۲ ترڅو چې هغه ازلی ذات راغلو او د خُدائ تعالیٰ د مقدسينو په حق کښې يې د عدالت اعلان وکړو. او بيا هغه وخت راغلو چې هغوئ ته بادشاهی مِلاو شوه. ۲۳ نو بيا هغهٔ ما ته ووئيل چې، دا څلورم ځناور هغه د دُنيا څلورمه بادشاهی ده کومه چې به په زمکه راښکاره شی. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه مختلفه وی او دا به ټوله زمکه تيره کړی، او د پښو لاندې او ريچې ريچې به يې کړی. ۲۴ هغه لس ښکرونه لس بادشاهان دی څوک چې به د دې بادشاهئ نه راشی. د دوئ نه وروستو به يو بل بادشاه پېدا شی، هغه به د مخکښېنو نه مختلف وی، هغه به درې بادشاهان ختم کړی. ۲۵ هغه به د خُدائ تعالیٰ خلاف خبرې کوی او د هغهٔ په مقدسينو به ظلم وکړی، شريعت او د اخترونو مقرر وخت د بدلولو کوشش به وکړی. مقدسين به هغهٔ ته د درې نيمو کالو دپاره حواله شی. ۲۶ خو بيا به د هغهٔ خلاف عدالت شروع شی، او د هغهٔ نه به حکومت واخستلے شی او هغه به هم په مکمل توګه تباه شی. ۲۷ نو بيا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حکومت، طاقت او لوئی هغه ايماندارانو ته حواله شی چې د خُدائ تعالیٰ خلق دی. د هغهٔ بادشاهی به ابدی وی، او ټول حکمرانان به د هغهٔ عبادت او تابعداری وکړی. ۲۸ دا خبره دلته ختمه شوه. زهٔ دانيال په خپلو خيالونو کښې پرېشانه وم او زما مخ د يرې نه تک زېړ وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.“

د حضرت دانيال د ګډ او چيلی رويا

۸ ۱ د بيلشضر بادشاه د بادشاهئ په درېم کال، ما دانيال بله رويا وليده، د هغې رويا نه وروستو کومه چې ما مخکښې ليدلې وه. ۲ په رويا کښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا کښې د عيلام په صوبه کښې د اولائی نِهر په غاړه ولاړ وليدلو. ۳ ما وکتل چې هلته زما د وړاندې يو د دوو ښکرو والا ګډ د نِهر په غاړه ولاړ وو، او ښکرونه يې اوږدهٔ وُو. او يو ښکر يې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوئ شوے وو. ۴ نو ما وليدل چې هغه ګډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته

يې ښکرونه وهل. او يو ځناور هم د هغهٔ مقابله نهٔ شوه کولے، او هيچا څوک هم د هغهٔ د زور نه خلاصولے نهٔ شُو. څهٔ چې يې زړهٔ غوښتل هغه يې کول، هغه ډېر طاقتور شو. ۵ کله چې ما د دې په حقله سوچ کولو، نو ناڅاپه يو چېلے چې د سترګو په مينځ کښې يې مضبوط ښکر وو د مشرق طرف نه راغلو، هغه زمکې سره د لګېدو نه بغېر د ټولې دُنيا نه راواوړېدو. ۶ هغه د هغه دوو ښکرو والا ګډ له کوم چې ما د نِهر په غاړه ليدلے وو په تېزه او غصه ورغلو. ۷ ما هغه وليدو چې په هغه ګډ يې په ډېرې غصې سره حمله وکړه، هغه ګډ يې لاندې راوغورزولو او د هغهٔ دواړه ښکرونه يې ټوټه ټوټه کړل. د هغهٔ په نسبت هغه ډېر کمزورے وو چې د هغهٔ مقابله يې کړے وے، چېلی هغه لاندې په زمکه راوغورزولو او د پښو لاندې يې کړو، او چا هم هغه ګډ د هغهٔ د زور نه بچ کولے نهٔ شو. ۸ چېلے ډېر زورَور شو، خو د خپل طاقت آخرى حد ته په رسېدلو باندې د هغهٔ لوئ ښکر مات شو، او د دې په ځائ څلور اوچت ښکرونه راوختل چې مخ يې د زمکې څلورو خواو ته وو. ۹ په هغې کښې د يو ښکر نه بل راووتلو، چې په شروع کښې ورکوټے وو خو هغه د جنوب او مشرق طرف ته او د اِسرائيل د ښائسته مُلک طرف ته اوږد او طاقتور شو. ۱۰ دا دومره غټ شو چې آسمانى لښکرو ته ورسېدو، او هغهٔ څهٔ آسمانى لښکر او ستورى لاندې راوغورزول او د پښو لاندې يې کړل. ۱۱ هغهٔ خپل ځان د آسمانى لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت وګڼلو، او هغهٔ ته د روزانه قربانۍ پېش کول يې ختم کړل او د مالِک خُدائ کور يې پليت کړو. ۱۲ ځکه د سرکشۍ په وجه، آسمانى لښکرې او روزمره قربانى د ښکر قدرت ته ورکړے شُو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامياب شو او حقيقت زمکې ته وغورزولے شو. ۱۳ نو بيا ما واورېدل چې يوې مقدسې فرښتې خبرې کولې او بلې مقدسې فرښتې ورته وفرمائيل چې، "دا کارونه به ترڅو پورې جارى وى کوم چې په رويا کښې وليدلے شُو؟ ترڅو پورې به دا ګناه د روزمره قربانۍ په بدله کښې کېږى؟ ترڅو پورې به آسمانى لښکرې او د مالِک خُدائ کور د پښو لاندې کېږى؟" ۱۴ بيا فرښتې ما ته وفرمائيل، "دا به تر دوه زره او درې سوه ماښامونو او سحرونو پورې وخت واخلى، او د هغې نه وروستو به د مالِک خُدائ کور دوباره مقدس کړے شى."

حضرت جبرائيل د حضرت دانيال د رويا تعبيرول

۱۵ کله چې ما دانيال دا رويا کتله او په دې د پوهېدلو کوشش مې کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چې لکه د انسان غوندې ښکارېدو. ۱۶ او ما د اولائ نِهر د غاړې نه د يو سړى آواز واورېدو چې وې فرمائيل، "اے جبرائيله، دې سړى ته د دې رويا مطلب ووايه." ۱۷ کله چې هغه ما ته نزدې راغلو چرته چې زهٔ ولاړ وم، نو زهٔ ووېرېدلم او پړمخې په زمکه پرېوتلم. هغهٔ ما ته وفرمائيل، "اے بنى آدمه، په دې پوهه شه چې د دې رويا تعلق د آخرى زمانې سره دے." ۱۸ کله چې هغهٔ ما ته خبرې کولې، زهٔ بېهوشه وم، په زمکه پړمخې پروت وم. بيا هغهٔ زهٔ ونيولم او په خپلو پښو يې ودرولم. ۱۹ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل، "زهٔ د دې دپاره راغلم چې تا ته ووايم چې وروستو د غضب په وخت کښې به څهٔ وشى، ځکه چې د دې رويا تعلق د آخرى زمانې سره دے. ۲۰ کوم د دوو ښکرو ګډ چې تا وليدو دا د مادى او فارس د بادشاهانو نمائندګى کوى. ۲۱ دا وېښتو والا چېلے د يونان بادشاه دے، او هغه د سترګو په مينځ کښې لوئ ښکر اولنے بادشاه دے. ۲۲ هغه څلور ښکرونه کوم چې د هغهٔ يو مات شوى ښکر په ځائ راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول بادشاهۍ نه به څلور نورې بادشاهۍ جوړې شى خو يو به هم دومره زور طاقت نهٔ لرى. ۲۳ د دوئ د بادشاهۍ په آخرى ورځو کښې کله چې د دې سرکشۍ او بدکارۍ آخرى حد ته ورسېږى، نو يو ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوپاڅى. ۲۴ هغه به ډېر طاقتور شى، خو دا به د دهٔ خپل طاقت نهٔ وى. هغه به د حېرانونکې تباهۍ سبب شى او څهٔ چې هغه کوى په هغې کښې به کامياب شى. هغه به زورَور خلق او د ايماندارانو قوم تباه کړى. ۲۵ د دوکې په سبب به هغه کامياب شى، او هغه به خپل ځان اوچت وګڼى. کله چې هغوئ ځان محفوظ وګڼى، هغه به ناګهانه ډېر خلق تباه کړى او د شهزادګانو د شهزاده خلاف به راپاڅى. خو

بیا به هغه تباه شی، خو دا نه چې د انسان په طاقت. ۲۶ د ماښامونو او سحرونو د قربانیانو کومه رویا چې تا ته ښودلے
شوې ده هغه حقیقی ده، خو دا رویا پټه وساته، ځکه چې دا د ډېر لرې مستقبل په حقله ده.“ ۲۷ زهٔ دانیال، ډېرې ورځې
خفه او بیمار وم. بیا زهٔ پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لاړم. زهٔ د دې رویا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانیال دُعا

۹ ۱ د مادی د اخسویرس د زوئ داریوس د بادشاهۍ په اول کال څوک چې د بابلیانو بادشاه جوړ شو، ۲ د هغهٔ د
بادشاهۍ په اول کال، زهٔ دانیال د مقدسو صحیفو نه پوهه شوم، د مالِک خُدائ د هغه کلام په مطابق چې هغهٔ یرمیاه نبی له
ورکړے وو، چې یروشلم به د اویا کاله پورې وران وی. ۳ نو بیا زهٔ مالِک خُدائ ته راوګرځېدم او هغهٔ ته مې مِنت زاری
وکړه او روژه مې ونیوله، او ما د ټاټ جامې واغوستلې او په خپل ځان مې ایره ونوستله. ۴ ما خپل مالِک خُدائ نه دُعا
وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالِکه، تهٔ لوئ او حېرانونکے خُدائ یې، څوک چې د خپلې مینې وعده د هغوئ سره قائمه
ساتی څوک چې تا سره مینه کوی او ستا حُکمونه منی، ۵ مونږ ګناه کړې ده او غلط کارونه مو کړی دی. مونږ بدعملی
کړې ده او سرکشی مو کړې ده، مونږ ستا د احکاماتو او شریعت نه مخ اړولے دے. ۶ مونږ ستا خِدمت کوونکو
پېغمبرانو ته غوږ ونهٔ نیولو، چا چې ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادګانو او پلار نیکونو، او زمونږ د مُلک ټولو
خلقو ته خبرې وکړې. ۷ مالِکه، تهٔ صادق یې، خو نن ورځ مونږ د یهوداه او یروشلم او د ټول بنی اِسرائیل خلق، نزدې او
لرې شرمنده یو، په هغه ټولو مُلکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غداری په وجه خوارهٔ کړی یُو. ۸ اے مالِکه خُدایه،
مونږ او زمونږ بادشاهان، زمونږ شهزادګان او زمونږ پلار نیکونه په شرمونو شرمنده یُو ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې
ده. ۹ خو مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مهربانه او بخښونکے دے، اګر چې مونږ د هغهٔ خلاف بغاوت کړے دے، ۱۰
مونږ د خپل مالِک خُدائ تابعداری نهٔ ده کړې او د هغهٔ هغه حُکمونه مو نهٔ دی منلی کوم چې هغهٔ مونږ ته د خپل خِدمت
کوونکو پېغمبرانو په ذریعه راکړل. ۱۱ ټولو بنی اِسرائیلو ستا د شریعت خلاف ورزی کړې ده، مخ یې ترې نه اړولے دے
او ستا د منلو نه یې اِنکار کړے دے. نو په دې وجه هغه لعنتونه او قسم خوړلے شوی افتونه چې د خُدائ پاک د خِدمت
کوونکی موسیٰ په شریعت کښې لیکلے شوی دی په مونږ نازل شول، ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې ده. ۱۲ تا په
مونږ د افت راوستلو په ذریعه څهٔ چې دې زمونږ د بادشاهانو په خلاف فرمائیلی وُو هغه دې پوره کړل. د آسمان د لاندې
هیڅکله هم داسې افتونه نهٔ دی راغلی لکه څنګه چې په یروشلم راغلل. ۱۳ څنګه چې د موسیٰ په شریعت کښې لیکلے
شوی دی، هغه ټول افتونه په مونږ نازل شوی دی، بیا اوس هم مونږ د خپل مالِک خُدائ د رضا حاصلولو دپاره د خپلو
ګناهونو نه اوړېدلی نهٔ یُو او نهٔ مو ستا په حقیقت غور کړے دے. ۱۴ نو مالِک خُدائ هم په مونږ د افت راوستلو څهٔ پرواه
ونهٔ کړه، ځکه چې زمونږ مالِک خُدائ په خپلو ټولو کارونو کښې صادق دے، خو بیا هم مونږ د هغهٔ تابعداری ونهٔ کړه. ۱۵
اوس اے مالِکه زمونږ خُدایه، تا چا چې خپل خلق د مِصر نه په خپل زورَور لاس راوویستل او خپل نوم له دې عزت او
جلال ورکړو چې تر ننه قائم دے، د دې باوجود هم مونږ ګناه وکړه، مونږ بدکارونه وکړل. ۱۶ اے مالِکه، په خپلو کارونو
کښې تهٔ صادق یې، نو په دې وجه تهٔ خپله سخته غصه او غضب د خپل ښار یروشلم، ستا مقدس غر نه لرې کړه. زمونږ
ګناهونو او زمونږ د پلار نیکونو ګناهونو یروشلم او ستا خلق د ګېرچاپېره قومونو د خندا کړل. ۱۷ نو اوس اے مالِکه
خُدایه، د خپل خِدمت کوونکی زما دُعا او زاری ته غوږ ونیسه. اے مالِکه خُدایه د خپل نوم په خاطر خپل تباه شوی پاک
کور ته د رحم په نظر وګوره. ۱۸ اے خُدایه، غوږ ونیسه او واوره، خپلې سترګې کولاو کړه او هغه کنډر شوے ښار وګوره
چې ستا په نوم پورې تړلے شوے دے. مونږ تا ته سوال زاری د دې دپاره نهٔ کوُو چې مونږ صادقان یُو، خو ځکه چې تهٔ

ډېر مهربانه يې. ۱۹ اے مالِکه واوره، اے خُدايه مونږ معاف کړه. اے مالِکه زمونږ واوره او عمل پرې وکړه. اے زما
خُدايه د خپل ځان د خاطره دې مۀ ايساروېږه، ځکه چې ستا ښار او ستا قوم ستا په نوم پورې تړلے شوی دی.“

د حضرت جبرائيل پېغام د مسح کړے شوی په حقله

۲۰ نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې ګناه او زما د قوم د بنی اِسرائيلو د ګناه اقرار مې کولو او خپل مالِک
خُدائ ته مې د هغۀ د مقدس غر دپاره زاری کوله، ۲۱ ما لا دُعا کوله چې جبرائيل، هغه سړے چې ما مخکښې په رويا
کښې ليدلے وو ما له په تېزئ سره راغلو، د ماښام د قربانئ وخت وو. ۲۲ هغۀ زۀ پوهه کړم او ما ته يې وفرمائيل، ”اے
دانياله، زۀ اوس راغلم چې تا له پوهه او حکمت درکړم. ۲۳ څنګه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب ورکړے شو، زۀ
د هغې وئيلو دپاره تا له راغلم ځکه چې تۀ ډېر قدرمند يې. په دې وجه دې پېغام ته په خيال سره غوږ شه او په رويا ځان
پوهه کړه. ۲۴ اويا وارې اووۀ کاله ستا قوم او ستا مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله سرکشی ختمه
کړئ، او ګناه بنده کړئ، د بدعملئ کفاره ورکړئ، نۀ ختمېدونکے صداقت قائم کړئ، د پېغمبری رويا او پېشګوئې تصديق
وکړئ او چې د ټولو نه مقدس ځائ مسح کړئ. ۲۵ په دې غور وکړئ او ځان پرې پوهه کړئ. دوه شپېتۀ وارې اووۀ کاله
به تير شی د کوم وخت نه چې د يروشلم د بيا جوړولو حُکم ورکړے شوے دے ترڅو چې مالِک خُدائ مسح کړے شوے
بادشاه راشی. يروشلم به سره د کوڅو او حِفاظتی خندقونو جوړ کړے شی، خو کۀ څۀ هم چې په يرو‌ونکی وخت کښې
وی. ۲۶ د دې دوه شپېتۀ وارې اووۀ کاله نه وروستو به مسح کړے شوے کس قتل کړے شی او هغۀ سره به څۀ نۀ وی.
نو په هغه وخت کښې به بيا بل حکمران راوچت شی د چا لښکرې به چې دا ښار او د خُدائ کور تباه کړی. د دې خاتمه به
لکه د سېلاب راشی، او د جنګ او د هغې بدبختی به د آخر پورې جاری وی، او د هغې تباهئ حکم جاری شوے دے. ۲۷
هغه حکمران به د اووۀ کالو دپاره د ډېرو خلقو سره لوظ وکړی او د دې وخت په نيمه کښې به هغه قربانئ او نذرانې ختمې
کړی. او د مالِک خُدائ د کور په اوچت ځائ به يو داسې ناپاکه بُت کېږدی چې تباهی به راولی. او تر هغې پورې به هلته وی
ترڅو چې خُدائ پاک هغه خپل اَنجام ته ورسوی کوم چې ورته هغۀ مقرر کړے دے.“

د دجله سيند په غاړه د حضرت دانيال رويا

۱۰ ۱ د فارس د بادشاه خورس د بادشاهئ په درېم کال ما دانيال ته چې راته بيلطشضر هم وئيل کېدو يوه رويا
راکړے شوه. د دې پېغام حقيقت وو او دا د يو لوئ جنګ په حقله وه. د رويا په وسيله زۀ په دې پېغام پوهه شوم. ۲ کله
چې دا رويا ما وليده نو په هغه وخت کښې ما دانيال د درې هفتو نه ماتم کولو. ۳ ما نۀ ښۀ خوراک کړے وو،نۀ مې
غوښه او نۀ مې مے خپلو شونډو ته نزدې کړی وُو، او ما د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تيل هم استعمال کړی نۀ وو.
۴ د وړومبئ مياشتې په څليريشتمه ورځ، کله چې زۀ د دجله د لوئ سيند په غاړه ولاړ وم، ۵ هر کله چې ما بره وکتل
نو ځان ته مخامخ مې يو سړے وليدو چې د سپين کتان جامې يې اغوستې وې، او د ملا نه يې د سوچه سرو زرو ملابند
تړلے وو. ۶ د هغۀ بدن د ايکوامرين کانی په شان وو، د هغۀ مخ لکه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغۀ سترګې لکه د
مشعلونو په شان بلېدلې، د هغۀ لاسونه او پښې لکه د زېړو په شان ځلېدل، او د هغۀ آواز لکه د لوئ ګڼې د شور په شان وو.
۷ صرف ما دانيال، دا رويا وليده، ما سره نورو سړو دا ونۀ ليده، خو بيا هم هغوئ داسې وحشت واخستل چې وتښتېدل
او ځانونه يې پټ کړل. ۸ نو زۀ يواځې پاتې شوم چې دا عظيمه رويا وګورم. په ما کښې طاقت پاتې نۀ شو، زما رنګ د
مړی په شان تک زېړ شو او بېدمه شوم. ۹ نو بيا ما واورېدل چې هغۀ خبرې کولې، او څنګه چې ما هغۀ ته غوږ ونيولو،

زۀ بې‌هوشه شوم، په زمکه پړمخې پرېوتلم. ١٠ بيا يو لاس زۀ راونيولم او په خپل ځائ يې په لړزېدو سره په ګونډو کړم. ١١ هغۀ وفرمائيل، "اے دانياله، تۀ خُدائ پاک ته ډېر ګران يې، کومې خبرې چې زۀ تا ته کوم هغې ته غوږ ونيسه، او پاڅه ودرېږه، ځکه چې زۀ تا له رالېږلے شوے يم." او کله چې هغۀ ما ته دا وفرمائيل، نو زۀ په لړزېدو سره ودرېدلم. ١٢ بيا هغۀ خبره جارى وساتله، "اے دانياله مۀ يرېږه. د وړومبى ورځې نه کله چې تا خپل سوچ دې ته تيار کړو چې پوهه حاصله کړې او د خُدائ پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دُعا قبوله شوه، او زۀ د هغې په جواب کښې راغلے يم. ١٣ خو د فارس سلطنت روحانى شهزاده تر يوويشت ورځو پورې زما مخه ونيوله. بيا ميکائيل چې د فرښتو سردار دے، زما مدد کولو له راغلو ځکه چې زۀ د فارس بادشاه سره ګېر شوے وم. ١٤ زۀ اوس راغلے يم چې تاسو ته دا تشريح کړم چې په راتلونکى وخت کښې به ستا خلقو سره څۀ کيږى، ځکه چې د دې رويا تعلق د راتلونکى وخت سره دے." ١٥ کله چې هغۀ ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او ګونګا شوے وم. ١٦ نو بيا يو لکه د انسان په شان ښکارېدو هغۀ زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولاو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته څوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئيل، "مالِکه، زۀ د دې رويا په وجه اندېښنو راګېر کړے يم او په ما کښې زور ختم شوے دے. ١٧ زۀ ستا نوکر څنګه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالِکه؟ زما زور ختم شوے دے او ساه مې ځې راځى." ١٨ نو هغه څوک چې د بنى آدم په شان ښکارېدو زۀ يې بيا مسح کړم او ما له يې طاقت راکړو. ١٩ هغۀ وفرمائيل، "اے خُدائ پاک ته، ګران انسانه مۀ يرېږه. سلامت اوسه. اوس ډاډه شه، ډاډه شه." کله چې هغۀ ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت مِلاو شو او ورته ومې وئيل، "اے مالِکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له طاقت راکړے دے." ٢٠ نو بيا هغۀ وفرمائيل چې، "تا ته پته ده چې زۀ ولې تا له راغلے يم؟ زۀ به زر د فارس د شهزاده خلاف جنګ له واپس لاړ شم، او څنګه چې زۀ لاړ شم، د يونان شهزاده به راشى، ٢١ خو زۀ به اول تا ته هغه څۀ ووايم چې څۀ د حقيقت په کِتاب کښې ليکلے شوى دى. د دوئ خلاف هيڅ څوک هم زما مدد نۀ کوى بغېر د ميکائيل ستاسو د شهزاده نه.

١١ ١ او د داريوس ميدى د بادشاهى په اول کال، زۀ ودرېدلم چې هغه مضبوط او تکړه کړم. ٢ نو بيا اوس، زۀ تاسو ته رښتيا وايم.

د قومونو په خپلو کښې جنګونه

په فارس کښې به نور درې بادشاهان راوچت شى، او بيا به څلورم بادشاه راشى، څوک چې به د هغوئ ټولو نه زيات مالداره وى. هغۀ د خپل دولت په ذريعه طاقت حاصل کړے دے، نو هغه به هر څوک د يونان د حکومت په خلاف راوچت کړى. ٣ نو بيا به يو زورَور بادشاه راشى او هغه به په لوئ اختيار سره بادشاهى کوى او هر څۀ چې يې زړۀ غواړى هغه به وکړى. ٤ خو د هغۀ د ښکاره کېدو نه وروستو به د هغۀ بادشاهى ټوکړې ټوکړې شى، او دا به په څلورو حِصو تقسيم شى. دا به د دۀ اولاد ته پاتې نۀ شى، او نۀ به بيا هغه داسې طاقتوره وى لکه څنګه چې اول وه، ځکه د دۀ بادشاهى به د بېخ نه ختمه شى او نورو ته به حواله کړے شى. ٥ د جنوب بادشاه به مضبوط شى، خو د هغۀ يو آفسر به د هغۀ نه زيات مضبوط شى او هغه به د هغۀ نه په زيات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوى. ٦ څو کاله پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښې اِتحاد جوړ کړى. د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اِتحاد جوړولو دپاره وادۀ کړے شى، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونۀ ساتلے شى هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شى. نو هغه به بيا سره د خپل پلار او شاهى خِدمت کوونکو ووژلے شى. ٧ نو بيا به د هغې د خاندان نه يو کس راوچت شى چې د هغې ځائ ونيسى. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړى او هغه قلعه ګانو ته به ننوځى، هغه به د هغوئ خلاف جنګ وکړى او کامياب به شى.

۸ هغه به د هغوئ معبودان، د هغوئ د پیتلو بُتان او د هغوئ قیمتی د سپینو او سرو زرو سامان قبضه کړی او ځان سره به یې مِصر ته یوسی. او د څو کالو پورې به هغه د شمال په بادشاه حمله ونۀ کړی. ۹ بیا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړی خو هغه به واپس شی او خپل مُلک ته به لاړ شی. ۱۰ د هغۀ زامن به د جنګ دپاره تیار شی او یو لوئ لښکر به جوړ کړی، دا به لکه د سېلاب غونډې وی او جنګ به د هغۀ قلعه ګانو ته وروړسوی. ۱۱ بیا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځی او د شمال د بادشاه په خلاف به جنګ وکړی، څوک چې به لوئ لښکر تیار کړی خو هغوئ به هم شکست وخوری. ۱۲ کله چې فوج تباه شی نو د جنوب بادشاه کښې به غرور راشی او هغه به په زرګونو خلق مړۀ کړی، خو هغه به د ډېر وخت پورې کامیاب نۀ شی. ۱۳ ځکه چې د شمال بادشاه به بل لښکر راغونډ کړی، د وړومبی لښکر نه به غټ وی، او یو څو کاله پس به هغه د یو لوئ لښکر سره په هر قسمه وسلو سمبال راشی. ۱۴ په هغه وخت کښې به ډېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاځی. ستا د قوم پارېدلی خلق به د رویا په پوره کېدو کښې بغاوت وکړی، خو هغوئ به کامیاب نۀ شی. ۱۵ نو بیا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو دپاره به د خاورو ډېری جوړ کړی. د جنوب فوجیان به دوئ ایساروړلے نۀ شی، تر دې چې د ټولو نه ښۀ او زوروَر فوجیان به هم د هغوئ مقابله نۀ شی کولے. ۱۶ حمله کوونکے بادشاه به هم هغه څۀ کوی څۀ چې یې زړۀ غواړی، څوک به د هغۀ خلاف نۀ شی ودرېدلے. هغه به ځان په ښائسته مُلک کښې آباد کړی او هغۀ سره به د هغې د تباه کولو اختیار وی. ۱۷ هغه به یوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اِتحاد وکړی. او خپله لور به هغۀ ته وادۀ کړی د دې دپاره چې سلطنت تباه کړی، خو د هغۀ منصوبه به کامیابه نۀ شی او نۀ به فائده ورکړی. ۱۸ هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله توجو وګرځوی او په ډېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د یو بل مُلک فوجی کمانډر به د هغۀ ګستاخانه رویه ختمه کړی او په شرمونو به یې وشرموی. ۱۹ د دې نه پس به هغه خپل مُلک کښې خپلو قلعه ګانو ته واپس شی خو هغه به تیندک وخوری او ویه غورزیږی نو د هغۀ نام و نشان به پاتې نۀ شی. ۲۰ د هغۀ په ځائ به بل بادشاه راشی هغه به محصُول اخستونکی ولېږی چې شاهی شان و شوکت پرې وساتی. خو په لږو ورځو کښې به هغه تباه شی، خو نۀ د غصې په وجه او نۀ د جنګ په وجه.

د شام یو بدعمله بادشاه

۲۱ د هغۀ په ځائ به یو بدعمله سړے بادشاه شی چې د بادشاهۍ حق به ورته نۀ وی حاصل. هغه به ناګهانه راښکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکۍ او ټګۍ سره به بادشاهۍ قبضه کړی. ۲۲ د هغۀ په وړاندې به لوئ لښکر جارُو شی، هغه او مشر اِمام به تباه شی. ۲۳ هغۀ سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوئ سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. ۲۴ ناګهانه به مالداره صوبې ونیسی نو هغه به په هغوئ حمله وکړی او هغه هر څۀ به حاصل کړی چې د هغوئ پلار نیکۀ نۀ وو حاصل کړی. هغه به غنیمت، لوټ شوے دولت په خپلو ملګرو کښې تقسیم کړی. هغه به د قلعه ګانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. ۲۵ د یو لوئ لښکر سره به هغه زور ولګوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنګ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوئ او طاقتور لښکر سره جنګ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونۀ دریږی کومې یې چې د هغۀ په خلاف جوړې کړې دی. ۲۶ هغوئ څوک چې د بادشاه روټۍ خوری هغوئ به د هغۀ د تباه کولو کوشش وکړی، د هغۀ لښکر به ختم شی، او ډېر به په جنګ کښې مړۀ کړے شی. ۲۷ نو دواړه بادشاهان به د شېطانۍ نه ډکو زړونو سره په یو مېز کښېنی او یو بل ته به دروغ ووائی، خو یو به هم کامیاب نۀ شی ځکه چې خاتمه به بیا هم په خپل مقرر وخت راشی. ۲۸ د شمال بادشاه به ډېر دولت سره خپل مُلک ته واپس شی، خو د هغۀ زړۀ به د مقدس لوظ خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی

او بیا به خپل مُلک ته واپس لاړ شی. ۲۹ په مقرر وخت به هغه بیا په جنوبی مُلک حمله وکړی، خو دې ځل به یې نتیجه د
مخکښې نه بدله وی. ۳۰ د مغربی سمندر د غاړې کشتئ به د هغهٔ مخالف راشی، او هغه به زړهٔ بائیلی. بیا به هغه واپس شی
او خپله غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او په هغوئ به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی.
۳۱ د هغهٔ لښکر به راشی چې د عبادتګاه بې‌حرمتی وکړی او روزانه قربانئ به بندې کړی. هغوئ به هلته هغه ناپاکه بُت
ودروی کوم چې به تباهی راولی. ۳۲ بادشاه به په غوړو خبرو سره هغوئ دوکه کړی چا چې لوظ مات کړے دے، خو
کوم خلق چې خپل خُدائ پاک پېژنی هغوئ به زوروَر وی او د هغهٔ مقابله به وکړی. ۳۳ څوک چې هوښیار دی هغوئ به
ډېرو ته صحیح تعلیم ورکړی، خو د څهٔ وخت دپاره به هغوئ په تُوره قتل کړے شی یا به وسوزولے شی یا به قېد کړے شی
او یا به لوټ کړے شی. ۳۴ کله چې هغوئ راپرېوځی ورته به صرف لږ مدد مِلاو شی، او ډېر چې مخلص نهٔ دی ورسره به
ملګری شی. ۳۵ څهٔ هوښیاران به قتل کړے شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا، خالص او بې‌داغه کړے شی
ځکه چې مقرر وخت راتلونکے دے. ۳۶ بادشاه به هغه څهٔ کوی څهٔ چې یې زړهٔ غواړی. هغه به خپل ځان د هر معبود نه
اوچت او لوئ ګنی او د خُدائ پاک خلاف به هم کُفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو خُدائ پاک دے. هغه به کامیاب شی
تر هغه وخته چې د غضب وخت پوره شوے نهٔ وی، ځکه څهٔ چې وئیلے شوی دی هغه به پوره کیږی. ۳۷ هغه به د خپل
پلار نیکهٔ معبودانو له عزت نهٔ ورکوی او نهٔ هغه معبود له کوم چې د ښځو خوښ دے، او نهٔ به د یو معبود عزت کوی، خو
هغه به خپل ځان د دې ټولو نه اوچت ګنی. ۳۸ د دې په ځائ به هغه د قلعه ګانو د معبود عزت وکړی، د هغه معبود کوم
چې د دهٔ پلار نیکهٔ نهٔ پېژندلو. هغه به د هغهٔ عزت د سرو او سپینو زرو او قیمتی کاڼو او قیمتی تُحفو ورکولو سره وکړی.
۳۹ هغه به د پردی معبود په مدد سره په مضبوطو قلعه ګانو حمله وکړی او د هغوئ به ډېر عزت کوی څوک چې د هغهٔ
حکومت منی. هغه به هغوئ په ډېرو خلقو حکمرانان مقرر کړی او په اجر کښې به په هغوئ زمکه تقسیم کړی. ۴۰ په آخر
وخت کښې به د جنوب بادشاه هغهٔ سره په جنګ شی، او د شمال بادشاه به د هغهٔ خلاف د جنګی ګاډو او آسونو سوارو او
ډېرو سمندری کشتو سره راوځی. هغه به په ډېرو مُلکونو حمله وکړی او هغوئ به لکه د سېلاب غوندې ختم کړی. ۴۱ هغه
به په ښائسته مُلک حمله وکړی. ډېر مُلکونه به شکست وخوری، خو ادوم، موآب او د عمون مشران به د هغهٔ د لاس نه بچ
شی. ۴۲ هغه به خپل حکومت په ډېرو مُلکونو ومنی، او مِصر به ترې هم خلاص نهٔ شی. ۴۳ هغه به د مِصر د سرو او
سپینو خزانې او ټول دولت قبضه کړی، او لیبیا او ایتهوپیا به هم هغهٔ ته تسلیم شی. ۴۴ خو بیا به د مشرق او شمال
افواګانې هغه پرېشانه کړی، او هغه به په ډېره غصه کښې راوځی چې ډېر خلق تباه او نیست و نابود کړی. ۴۵ هغه به
شاهی خېمې د سمندر او د ښائسته مقدس غرهٔ په مینځ کښې ولګوی. بیا هم به د هغهٔ خاتمه راشی، او هیڅ څوک به د هغهٔ
مدد نهٔ کوی.

آخرت

۱۲ ۱ په هغه وخت کښې به میکائیل، د فرښتو لوئ سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوی، راوچت شی. هغه به
داسې د مصیبت وخت وی چې داسې به د قومونو د پیدایښت نه تر دې وخت پورې نهٔ وی شوے. خو په هغه وخت کښې
به ستا د قوم نه هغوئ بچ شی، د چا نوم چې د خُدائ پاک په کِتاب کښې لیکلے شوے وی. ۲ نو بیا به هغه ګڼ خلق
څوک چې په خاورو کښې پراتهٔ دی راپاڅی، څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم دپاره. ۳
څوک چې هوښیار دی د نمر د شغلو په شان به ځلیږی، او هغوئ څوک چې ډېرو خلقو ته د صداقت لارښودنه کوی، هغوئ
به لکه د ستورو په شان د تل دپاره ځلیږی. ۴ خو تهٔ اے دانیاله، دا کلام بند کړه او تر آخری زمانې پورې پرې مهر

ولګوه. ډېر خلق به اخوا ديخوا ګرځی چې خپل عِلم کښې اضافه وکړی.“ ۵ بيا ما دانيال وکتل چې زما په وړاندې دوه
نور سړی ولاړ وُو، يو د سيند په دې غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. ۶ په هغوئ کښې يو د هغه سړی نه تپوس وکړو چې
د کتان جامې يې اغوستې وې، او څوک چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا حېرانېدونکې خبرې به نور په څومره وخت
کښې پوره شی؟“ ۷ د کتان د جامو والا سړی څوک چې د اوبو دپاسه وو هغۀ خپل دواړه لاسونه آسمان ته اوچت کړل
او ما واورېدل چې هغۀ د ژوندی خُدائ پاک په نوم قسم وخوړو او وې فرمائيل، ”دا به د درې نيمو کالو پورې وی. کله چې
په مقدسو خلقو ظلم ختم شی نو بيا به دا هر څۀ سر ته ورسيږی.“ ۸ ما دا هر څۀ واورېدل، خو پوهه پرې نۀ شوم. نو ما
ترې تپوس وکړو، ”زما مالِکه، د دې ټولو خبرو به څۀ اَنجام وی؟“ ۹ نو هغۀ جواب راکړو، ”اے دانياله، په خپله لار په
آرام سره لاړ شه، ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شی او مهر به پرې لګېدلے وی. ۱۰ ډېر به پاک، بېداغه او
صفا کړے شی، خو بدعمله به بدعمله پاتې شی. يو بدعمله به پرې هم پوهه نۀ شی، خو هغوئ څوک چې هوښيار دی، هغوئ
به پرې پوهه شی. ۱۱ د کوم وخت نه چې د روزانه قربانۍ ختمې شوې دی او د تباهۍ ناپاکه بُت اېښودے شوے دے، د
هغې نه به دولس سوه او نوی ورځې تېرې شی. ۱۲ بختور دی هغوئ څوک چې ديارلس سوه او پينځۀ دېرش ورځو ختمېدو
پورې صبر وکړی. ۱۳ ترڅو چې ستا تعلق دے په خپله لار تر آخره لاړ شه. تۀ به وفات شې، نو تۀ به په آخری ورځو کښې
بيا راژوندے شې د دې دپاره چې خپل ميراث درته مِلاو شی.“